

De sfeervolle pastorie met de eeuwenoude kastanjeboom.

Een plek om te bewaren

Het huis ligt er statig bij, iets verhoogd op de rand van de Veluwe morene en met een eeuwenoude kastanjeboom ervoor.

Luiken voor de ramen, begroeid met druivenranken en rozen, precies zoals je je bij een oude pastorie voorstelt. De pastorie is van 1750, het ernaast gelegen kerkje van 950. Sophie Lambrechtsen tuiniert dus op grond met geschiedenis. Ze groeide met haar broers en zussen op in het grote huis, onbekommerd en heerlijk spelend in de grote tuin. Tot september 1944.

Toen speelden de pastorie en het kerkje een belangrijke rol tijdens de zware gevechten die daar plaatsvonden, wel bekend uit de film 'A Bridge too Far' Moeder Kate ter Horst verzorgde in het huis honderden gewonde soldaten en dat leverde haar de bijnaam 'Engel van Arnhem' op. De kinderen brachten deze dagen in de kelder door.

Na de oorlog pakte de familie zo goed en zo kwaad als het kon de draad van het gewone leven weer op. Sophies moeder vond het belangrijk dat de tuin weer de heerlijke plek werd die hij vroeger was en bracht er vele uren door. Maar 'gewoon' werd het paradijselijke plekje nooit meer na deze oorlogs-ervaringen. Nog regelmatig wordt Sophie aan de bijzondere status herinnerd door het bezoek van hoogbejaarde Britse veteranen, die in de pastorie door haar moeder zijn verpleegd.

'Even oppassen'

"Het is ook niet eenvoudig om een huis vol aangrijpende familiegeschiedenis te erven en evenmin een tuin", vertelt Sophie. Ze balanceert tussen de oude dingen behouden en er je eigen draai aan geven. "Het wordt nooit zoals de tuinen die ik wel eens bij andere mensen bewonder. Daarvoor zijn de bomen en struiken al te oud. Maar ik tuinier met wat er is en natuurlijk met wat het hier doet. Het is zavelgrond, daar moet je mee leren werken". Maar ze vindt het nooit bezwaarlijk om deze tuin vol historie te onderhouden: "Ik heb het gevoel dat ik er even op mag passen, dat mijn inzet maar tijdelijk is. Voor mij deed mijn moeder het en na mij weer iemand anders. Misschien komt mijn zoon hier ooit wonen, dan gaat hij verder waar ik gebeven was."

Tekst - Celia Egmond-De Vree

Fotografie - Lietje de Vree-Van den Bergh

Het uitzicht over de uiterwaarden herinnert aan de oorlog.

Sophie Lambrechtsen: "Ik heb het gevoel dat ik er even op mag passen, dat mijn inzet maar tijdelijk is".

De oude jeneverbes is veel te groot en niet in verhouding tot wat er omheen groeit.

De tuin die haar moeder aanlegde is in grote lijnen hetzelfde gebleven. Oude taxus- en buxusvormsnoei, een bijen- en kippenhuisje, bloemenborders en een grote moestuin. Sophies echtgenoot verzorgt de moestuin en de bijenkorven. Onder een oude Libanonceder is een spiegelvijver met een beeldhouwwerk van de vallende Pegasus, op de plek waar meer dan vijftig Britse Airbornes een tijdelijk graf vonden. Pegasus was hun embleem. Lopend door de tuin naar het kerkpad heb je een schitterend uitzicht over de glooiende uiterwaarden naar de meanderende Rijn met de brug.

Generaties lang tuinieren

Soms zijn er beslissingen waar ze echt over moet nadenken. "Kijk deze oude jeneverbes. Hij is veel te groot, niet in verhouding tot wat er omheen groeit. Ik heb hem al getopt, maar ben toch niet tevreden. Ik denk toch dat hij over een tijdje weg moet. Maar ik vind het moeilijk, omdat hij hier al veel langer staat dan ik."

Op dit moment is Sophie niet helemaal tevreden over de tuin. "Ik heb veel te weinig tijd," verzucht ze. Er is nog zo veel wat ze zou willen doen, maar het werk voor de Stichting 'War Requiem-Bridge to the Future' slurpt haar op. Toch moppert ze nooit op haar tuin. "Ik heb een team van goede mensen om me heen, die de tuin zo langzamerhand goed kennen, voor het grote snoeiwerk twee keer per jaar. En wekelijks is er de onvolprezen tuinman Henk van de Gronden. Hij nam het werk over van zijn vader die hier met mijn ouders in 1941 begon en is nu in zijn vijftigste seizoen vergroeid met deze plek. Weet je wat hij voor mij op het geboortekaartje van zijn kleinzoon had geschreven? 'De toekomst van de tuin is verzekerd!'. Dat is toch een heerlijk idee!"

De tuin van Sophie Lambrechtsen in Oosterbeek, tuin nr. 101 in de Open Tuinen Gids 2010, is uitsluitend na telefonische afspraak te bezichtigen.

Dit artikel is een bewerking van een interview uit een boek dat volgend jaar verschijnt:

For ever green, Ouder worden met je tuin.

Daarin vertellen tuinvrouwen en tuinmannen van 60+ tot ver in de negentig hoe zij met het ouder worden omgaan. Tot de geïnterviewden behoren gewone tuinliefhebbers maar ook de 'grand old ladies' van de Nederlandse tuinkunst.